

Psalm 121; Marcus 2:18-22; Gk101:5; Gk119:1,2; Opw.428; Sela; NLB273

Jezus is gekomen dus is het tijd voor een nieuwe feestkalender!

1. De verjaardagskalender thuis geeft een inkijkje in al het mooie en verdrietige dat ons als mensen overkomt. Het kerkelijk jaar heeft ook een eigen kalender, met emoties.

2. Israël kende ook 'gedachtenismomenten'. Er was veel somberheid over dat wat er gebeurd was en dat wat nog niet kwam. Daar stond het vasten voor. Dat was geen Bijbelse opdracht maar kun je zien bij (bijv.) Mozes, Daniël, Esther, David en de Ninevieten. In de ballingschapstijd en daarna werd vasten gebruikelijk. De verwoesting van de tempel werd herdacht en onze 'staat' op de Grote Verzoendag. In Jesaja 58 en in de Bergrede wordt wél duidelijk gemaakt dat het gaat om je hart en niet om de vorm!

3. Jezus vast 40 dagen en nachten, voorafgaand aan de verzoeking in de woestijn. Om gericht te zijn op zijn doel en Zijn Vader in de hemel. Vervolgens laat Hij in onze tekst zien dat Hij niet het oude komt op-pimpen maar met iets nieuws komt. Alle Evangelisten plaatsen het gesprek over het vasten na 'de man door het dak' en 'de roeping van Levi'. Mogelijk was dat feestmaal bij Levi op een vastendag en ontstond er discussie over. Waarom vast Jezus niet met zijn leerlingen? Via beelden van de Bruidegom, (feest)kleed en wijn maakt Jezus duidelijk dat er nu geen reden is om vastend stil te staan bij de schuld en het verdriet uit het verleden. Om niet meer te verlangen naar de komst van de Messias maar om blij te zijn. Want Hij is hier! Straks is en blijft Jezus weg.

4. Wij vieren Avondmaal vandaag. We kijken en denken terug aan het vreselijke waar Jezus – om ons – doorheen moest gaan en gegaan is. Maar wij bidden en vasten niet meer per se om wat wij deden en doen of om de komst van de beloofde Messias. Er kunnen in deze 40-dagen tijd goede argumenten zijn om te vasten maar met andere redenen. Vs.20: vasten vanwege het gemis van de Here Jezus in ons midden en het nog onvolkomene. Of omdat je gewoon graag iets wilt doen voor God, die Zelf zoveel opgaf. Maar vandaag willen we ook, terwijl we Jezus volgen, een nieuwe, vrolijke feestkalender 'ophangen'. De bruiloft met overvloedig eten en drinken en volop toewijding en liefde is sinds Christus' komst niet meer tegen te houden! 'En de Geest en de bruid zeggen: kom!'. Over feestkleed, gratis 'levenswater' en nieuwe wijn heb ik in elk geval genoeg moois gehoord. Eet en drink want de bruiloft van het Lam komt! Vier vandaag genade.

Gesprekspunt, kindfragment, citaten, bijbelrooster

1. Avondmaal: niet in de kerk, niet op de boerderij maar thuis. Waarschijnlijk heb je dit, zoals veel in deze tijd, nog nooit meegemaakt. En toch: laat het feest zijn in de huizen!

2. 😊😊😊😊 voor de kinderen: A . . ndm . . l thuis vieren. D . t is ap . rt? Ik h . . p d . t het een fijne z . nd . g w . rdt bij j . ll . e thuis. Vr . . g m . . r wat het allemaal betekent en of ze jou . . k will . n zegenen. Ik h . . p jullie w . . r eens te kunnen zien! G s!

3. 'Jezus' nieuwe wijn kan inderdaad niet in oude zakken. Maar we moeten wel steeds de smaak van oude wijn in onze mond houden, om nieuwe wijn na vergelijk des te hoger te kunnen roemen'

4. 'Als God nieuwe dingen doet, moeten we mee gaan doen met het feest en niet gaan mopperen omdat de nieuwe wijn onze arme oude flessen dreigt te laten barsten. Christelijke wijsheid van alle dag bestaat voor een groot deel uit het uitzoeken wat oud is, en wat nieuw'

5. 'Vasten is alleen functioneel, als het dichterbij de Bruidegom brengt. Dat betekent een streep door vormen van vasten waarbij meer naar de buitenkant gekeken wordt dan naar de binnenkant'

6. **Bijbelrooster: zondag** Mat.4 (2.11; vgl. met Ex.34:28); **maandag** Mat.6:1-18 (1-4.6.16-18); **dinsdag** Jes.58 (3-8); **woensdag** Zach.8:18-23 (19); **donderdag** 2Sam.12:1-25 (16-23); **vrijdag** Op.22 (17) en Joh.4:1-26 (13-14) en Mar.14:25; **zaterdag** Mat.11 (18-22). Liefhebbers. Ontdek verschil in vasten: Dan.9 (3) en 10 (3); Est.4 (16); Joël 1 (14); Joël 2 (12-15); Ezra 8 (21); Hand.13:1-3; Hand.14:21-28 (23)

Ds.G.J.Klapwijk, Zwolle-Berkum, 7 maart 2021

Ps.121; Marcus 2,18-22; Gk101:5; Gk119:1,2; Opw.428; NLB273:1,4,5; Gk43

Jezus is gekomen dus is het tijd voor een nieuwe feestkalender!

Blok 1. Als je bij iemand op visite bent: durf jij dan wel naar het toilet te gaan?
Als je het toch wel eens een keer doet, dan hangt daar vaak een (verjaardags)kalender.
Ik kijk daar altijd op.
En ga nog maar eens bij jezelf thuis of bij een ander kijken en bladeren in zo'n kalender: het geeft vaak een heel overzicht over vrienden- en familiekring.
Soms staat er een kruisje achter een naam en een jaartal.
Soms staat er een hartje als teken van de trouwdatum.
En natuurlijk heel vaak de verjaardagen met een geboortejaar.
Je kijkt en je mijmert. Is het al weer zolang geleden dat ...? De tijd vliegt.
Mooie momenten staan genoteerd. Verdrietige momenten staan genoteerd.
Er gaat een hele geschiedenis aan je voorbij. Het kan je raken, zeker naarmate je ouder wordt. Doe het nog maar weer eens een keertje en je zult het (vast) ontdekken.

Blok 2. Het volk Israël kende, schat ik zo in, geen verjaardagskalenders.
Maar wat leefden ze enorm met gedachtenismomenten, met herinneringen!
De belangrijkste feesten stonden in het kader van wat er ooit gebeurd was in hun land en met hun volk. Denk dan vooral maar aan het Pascha. Het ingrijpende feest waarbij de 'Ik ben' ingegrepen heeft en met sterke arm zijn volk heeft weggevoerd bij de slechte farao vandaan, op weg naar het beloofde land.
Bevrijd uit de slavernij. Om in vrijheid te leven, voor Hem!
Als ergens leeft dat je op de schouders staat van je voorgeslacht en dat je gedragen wordt door de Eeuwige, dan wel bij het Joodse volk.

Maar er zat ook veel somberheid in het terugdenken van de Israelieten.
Over wat er allemaal gebeurd was in het verleden en ook altijd nog dat vooruitkijken naar de komst van de oplossing. De komst van de Messias.
En in dat verband heeft ook het vasten een vaste plaats gekregen in Israël.
Ik heb me daarover wat ingelezen in de afgelopen periode en het bijzondere was, vond ik, dat er nergens een expliciete opdracht door God wordt gegeven om te vasten terwijl het toch wel een gewoonte geworden is. Dat wist ik nog niet eerder.
Als je de Bijbel gaat lezen dan kom je het op allerlei plaatsen tegen.
Voordat Mozes voor de tweede keer de 10 geboden ontvangt van de HERE, dat ingrijpende moment, dan eet en drinkt Mozes 40 dagen en 40 nachten niet (Exodus 34:28). Daarna schreef Mozes de tekst van het verbond, de tien geboden, op de platen.
In Daniel 9 komen we een vastende en rouwende Daniel tegen die t.o. de HERE het heeft over de zonden van zichzelf en het volk.
In Esther 4 lezen we dat het hele Joodse volk gaat vasten om maar te voorkomen dat ze door toedoen van Haman allemaal zullen worden vermoord.
Alle Ninevieten gaan vasten, lezen we in het Bijbelboek Jona, om te voorkomen dat hun stad door God wordt verwoest.
Deze voorbeelden zijn met talloze voorbeelden aan te vullen.

Pas in en na de ballingschapstijd komt er echt een structuur in het vasten van Israël.
Dan komen er ook vaste momenten waarop en waarover gevast moet worden.
Bijv. terugkijkend en terugdenkend aan de verwoesting van de tempel ten tijde van de ballingschap. En ook op de Grote Verzoendag waarbij het volk stil moest staan bij hun zonde en wat er gebeuren moest om dit grote probleem – tijdelijk en dus steeds weer opnieuw – te verhelpen.

Zowel in Jesaja 58 als ook door Jezus in de Bergrede (Mat.6,16-18) wordt al wel heel helder gemaakt dat het niet gaat om de buitenkant bij het vasten maar om de binnenkant, om je hart.

Want hoe snel wordt zo iets niet iets van de buitenkant en voor de vorm.

Het gaat om je hart, om je binnenkant!

Blok 3. Dus in een tijd waarin vasten gewoonte is geworden is Jezus geboren.

En als Hij Zelf gaat optreden, op dat belangrijke moment, vast Hij Zelf, net als Mozes op de berg, 40 dagen en 40 nachten in de woestijn.

Daarna komt de duivel met zijn verzoeken. Wat een belangrijke tijd!

Jezus zal zich vast heel erg geconcentreerd hebben op wat Hij nu moet gaan doen.

En wat zal Hij, net als later, zo ook veel tijd hebben gehad om zich te richten op zijn Vader!

Goed, en met deze gedachten over het vasten in ons achterhoofd, kijken we naar het verhaal van vanmorgen.

En wil Jezus door de voorbeelden en zijn gedrag duidelijk maken dat Hij niet de oude situatie een klein beetje anders, beter wil maken, maar dat Hij met iets heel nieuws komt. Natuurlijk voortbordurend op Gods werk in het O.T. maar toch niet meer te vergelijken met wat er eerder gebeurde, bijv. door de profeten.

Het is opnieuw bijzonder, net als bij mijn preek over het vorige stukje over Levi en de verlamde man door het dak, dat de evangelisten dezelfde volgorde hebben in de verhalen.

Eerst 'de man door het dak', dan de 'roeping van Levi' en dan dit gesprek over het vasten.

Het is goed denkbaar dat het feestmaal dat Levi gaf, weet je nog?, met al die zondaars en tollenaars, dat dit feest gevallen was op een van de vastgestelde vastendagen.

En daar vallen de mensen over en stellen er vragen over.

De leerlingen van de Farizeeën vasten en zelfs ook de leerlingen van Johannes, maar die van U doen het niet. Waarom eigenlijk niet?

En daar reageert de Here Jezus graag op.

Hij wil duidelijk maken dat het vasten in Israël op dat moment veel te maken heeft met schuld en boete. Met verdriet om wat misging. Met berouw over zonde. Met het oneindige verlangen dat het ooit beter wordt, namelijk als de Messias komt.

Stop daarmee want Ik ben hier nu toch!

De Bruidegom is hier. Dan is er toch geen tijd en reden om treurig te zijn.

Waar Hij zich een paar verzen eerder Mensenzoon noemt, zet Hij Zichzelf hier neer als de Bruidegom.

Dus niet vasten nu. Als je dat nu toch wil doen, terwijl Ik hier ben dan lijk je op iemand die oud en nieuw wil proberen te verbinden, maar dat lukt in dit geval niet.

Het lukt nu niet meer om vast te houden aan het oude, met een 'scheutje nieuw' erbij!

Een wijnzak in die tijd werd op den duur hard en als je er dan nieuwe wijn in doet, die ook nog wil gaan gisten, dan barst de wijnzak open en houd je niets over.

Als een nieuwe lap stof gezet wordt op een oud stuk, dan gaat de nieuwe stof nog krimpen en scheurt de boel. Het past niet op deze manier bij elkaar!

Jezus' optreden en vasten past nu op dit moment niet bij elkaar.

En ik kan me niet aan de indruk onttrekken dat Jezus, door deze beelden te gebruiken, eigenlijk een plaatje tevoorschijn tovert van een bruiloft.

Een Bruidegom, een (feest)kleed en wijn!

Wees blij. Somber niet langer want Hij is nu hier! De Bruidegom.....Feest!

Blok 4. En hier maak ik de stap naar de Avondmaalsviering van vandaag.
Een moment om je verlossing te vieren.
Een moment om te beseffen hoe erg het was wat de Bruidegom moest komen doen op aarde. Avondmaal vieren. Volop indrukwekkend, naar alle kanten!
Dat het gebeuren moest vanwege mijn zonden. En die van u en jou...
Maar wij bidden en vasten niet meer alleen om al de moeiten die er vroeger geweest zijn in deze wereld en in de gemeente van de Here Jezus.
Wij bidden en vasten in deze tijd niet meer omdat we zo verlangen naar de komst van de Messias. Want die is al lang gekomen, zo'n 2000 jaar geleden.

Natuurlijk... er zijn vandaag mensen die vasten. Ik sprak gisteren nog iemand die het deed. Behalve op zondag. Vandaag feest vanwege de opstanding van Christus!
Er zijn ook heel wat andere mensen, ook in onze gemeente, die in deze 40-dagen tijd vasten.

Ze drinken geen alcohol. Ze eten minder. Zitten minder op internet.
Maar dat heeft niet als 'toon' het verdriet, maar veel meer de focus op wat onze Heer deed en wat Hij vandaag doet. En ook om als het ware iets op te geven voor Hem.
Je laat iets wat minder prettig is, alhoewel er vaak juist ook hele fijne ervaringen in mee komen, maar het valt allemaal in het niet bij wat onze Bruidegom meemaakte.

In vs.20 vraagt Jezus nog wel aandacht voor een later moment, waarop vasten wel past. Dat is voor als Hij zelf weer weg is.
Dus zegt Hij tegen de discipelen van dat moment dat ze in elk geval nu niet moeten vasten omdat Hij nog bij ons is.
Straks met Goede Vrijdag verdwijnt Hij wel voor even en ook nu is Hij weliswaar in de hemel, maar op een bepaalde manier niet helemaal bij ons.
Daarvoor zou je kunnen vasten.
Daar zou je een soort van verdriet, een diep verlangen mee kunnen verwoorden.
Gelukkig is Jezus bij ons tot aan het einde van de dagen en aan Hem is alle macht!
Jazeker, maar toch, ook in deze vreemde tijd, te midden van corona en polarisatie kan er ook echt verlangen bij ons omhoog komen over dat wat nog komen gaat.
Wat we nog tegoed hebben. Wat onze Heiland nog te goed heeft!

Maar vandaag willen we zeker ook, zoals de Here Jezus ons heeft toegewenst en aangeboden, een nieuwe feestkalender ophangen.
Aan de denkbeeldige muur van ons hart.
Het beeld van een bruiloft met overvloedig eten en drinken en overvloedige vreugde en blijdschap hoeven we niet meer los te laten.
Dat mag ons leven, ook vandaag, tekenen!
En dat die uiteindelijke bruiloft eraan komt is door niemand tegen te houden.
Door de duivel niet. Door de dood niet. Het gaat gebeuren.
Dat is ook vandaag Avondmaal vieren.
Als gemeente van de Here Jezus Christus, als bruid, samen met de Geest vragen of de Bruidegom wil komen.
Met het verlangen om met ons feestkleed aan naar die bruiloft te mogen gaan.
Daar waar het levenswater gratis geschonken wordt.
Daar waar vrede en genade er elke dag voor je zijn.

Eet en drink zo meteen. Vier het leven want de Bruiloft van het Lam komt! Amen.